

**INSO
21992**

**1st.Edition
2017**

**Identical with
ISO 16574:
2015**

**جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran
سازمان ملی استاندارد ایران**

Iranian National Standardization Organization

**استاندارد ملی ایران
۲۱۹۹۲
چاپ اول
۱۳۹۵**

**تعیین درصد پرالیت قابل تفکیک در مفتول
فولادی پرکربن**

**Determination of percentage of
resolvable pearlite in high carbon
steel wire rod**

ICS: 77.040.99

سازمان ملی استاندارد ایران

تهران، خیابان ولیعصر، پلاک ۲۵۹۲

صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۶۱۳۹ تهران - ایران

تلفن: ۸۸۸۷۹۴۶۱-۵

دورنگار: ۸۸۸۸۷۱۰۳ و ۸۸۸۸۷۰۸۰

کرج ، شهر صنعتی، میدان استاندارد

صندوق پستی: ۳۱۵۸۵-۱۶۳ کرج - ایران

تلفن: ۰۲۶ (۳۲۸۰۶۰۳۱) - ۸

دورنگار: ۰۲۶ (۳۲۸۰۸۱۱۴)

رایانامه: standard@isiri.org.ir

وبگاه: <http://www.isiri.gov.ir>

Iranian National Standardization Organization (INSO)

No.1294 Valiasr Ave., South western corner of Vanak Sq., Tehran, Iran

P. O. Box: 14155-6139, Tehran, Iran

Tel: + 98 (21) 88879461-5

Fax: + 98 (21) 88887080, 88887103

Standard Square, Karaj, Iran

P.O. Box: 31585-163, Karaj, Iran

Tel: + 98 (26) 32806031-8

Fax: + 98 (26) 32808114

Email: standard@isiri.org.ir

Website: <http://www.isiri.gov.ir>

به نام خدا

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

سازمان ملی استاندارد ایران به موجب بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ تنها مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

تدوین استاندارد در حوزه‌های مختلف در کمیسیون‌های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب‌نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می‌شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانه صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرفکنندگان، صادرکنندگان و واردکنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان‌های دولتی و غیردولتی حاصل می‌شود. پیش‌نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی‌نفع و اعضای کمیسیون‌های مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادها در کمیته ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمان‌های علاقه‌مند و ذی‌صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می‌کنند در کمیته ملی طرح، بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می‌شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می‌شود که بر اساس مقررات استاندارد ملی ایران شماره ۵ تدوین و در کمیته ملی استاندارد مربوط که در سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می‌شود به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین‌المللی الکترونیک (IEC)^۲ سازمان بین‌المللی اندازه‌شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می‌کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفتهای علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی بهره‌گیری می‌شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرفکنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست‌محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری کند. سازمان می‌تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه‌بندی آن را اجباری کند. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان‌ها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرگانی، ممیزی و صدور گواهی سیستم‌های مدیریت کیفیت و مدیریت زیست‌محیطی، آزمایشگاه‌ها و مراکز واسنجی (کالیبراسیون) وسائل سنجش، سازمان ملی استاندارد این‌گونه سازمان‌ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می‌کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامه تأیید صلاحیت به آن‌ها اعطا و بر عملکرد آن‌ها نظارت می‌کند. ترویج دستگاه بین‌المللی یکاه، واسنجی وسائل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبهای و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2- International Electrotechnical Commission

3- International Organization for Legal Metrology (Organisation Internationale de Métrologie Legale)

4-Contact point

5- Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد

«تعیین درصد پرلیت قابل تفکیک در مفتول فولادی پرگربن»

سمت و / یا محل اشتغال:

رئیس:

عضو هیئت علمی دانشگاه شهید چمران

لطفى، بهنام

(دکتری مهندسی مواد)

دبیر:

کارشناس اداره کل استاندارد خوزستان

رکابی‌زاده، علی

(کارشناسی ارشد مهندسی مواد)

اعضا: (اسمی به ترتیب حروف الفبا)

عضو هیئت علمی جهاد دانشگاهی

پشمفروش، مهدی

(کارشناسی ارشد مهندسی مواد)

بازرس فنی شرکت انطباق آوران

پهلوانی، مهدی

(کارشناسی مهندسی مکانیک)

کارشناس اداره کل استاندارد خوزستان

توحیدی‌نسب، محمود

(کارشناسی مهندسی الکترونیک)

کارشناس اداره کل استاندارد خوزستان

زبیدی، سجاد

(کارشناسی مهندسی مواد)

کارشناس اداره کل استاندارد خوزستان

شريف‌پور، حسين

(کارشناسی مهندسی مکانیک)

مدیر فنی آزمایشگاه جهان آزمای جنوب

عباس‌زاده، حمزه

(کارشناسی مهندسی مواد)

کارشناس اداره کل استاندارد خوزستان

عظیمی، مسعود

(کارشناسی مهندسی مواد)

کارشناس اداره کل استاندارد خوزستان

قدوس، بهنام

(کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک)

سمت و/یا محل اشتغال:

اعضا: (اسامی به ترتیب حروف الفبا)

کارشناس استاندارد

گپل پور، محمدرضا

(کارشناسی ارشد مهندسی مواد)

کارشناس اداره کل استاندارد خوزستان

محسنی، خلیل

(کارشناسی ارشد مهندسی مواد)

مدیر آزمایشگاه کیمیاگران جهان آزما

مهدی نیا، سعید

(کارشناسی ساخت و تولید)

ویراستار:

کارشناس اداره کل استاندارد خوزستان

محسنی، خلیل

(کارشناسی ارشد مهندسی مواد)

فهرست مندرجات

صفحه	عنوان
ز	پیش‌گفتار
ح	مقدمه
۱	۱ هدف و دامنه کاربرد
۱	۲ مراجع الزامی
۱	۳ اصطلاحات و تعاریف
۲	۴ نمادها و کوتاه‌نوشت‌ها
۲	۵ اصول آزمون
۳	۶ انتخاب و آماده‌سازی نمونه‌ها
۳	۱-۶ محل آزمون
۳	۲-۶ سنگ‌زنی و صیقل‌کاری
۳	۳-۶ حک‌کاری
۴	۷ ارزیابی درصد پرلیت قابل تفکیک
۴	۱-۷ پارامترهای میکروسکوپ نوری
۴	۲-۷ تعیین اندازه میدان دید
۵	۳-۷ روش‌های اندازه‌گیری
۵	۴-۷ گزارش نتایج
۶	کتابنامه

پیش‌گفتار

استاندارد «تعیین درصد پرلیت قابل تفکیک در مفتول فولادی پرکربن» که پیش‌نویس آن در کمیسیون‌های مربوط بر مبنای پذیرش استانداردهای بین‌المللی به عنوان استاندارد ملی ایران به روش اشاره شده در مورد الف، بند ۷، استاندارد ملی ایران شماره ۵ تهیه و تدوین شده، در یک‌هزار و پانصد و سی و پنجمین اجلاسیه کمیته ملی استاندارد مکانیک و فلزشناسی مورخ ۹۵/۱۲/۱۴ تصویب شد. اینک این استاندارد به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می‌شود.

استانداردهای ملی ایران بر اساس استاندارد ملی ایران شماره ۵ (استانداردهای ملی ایران- ساختار و شیوه نگارش) تدوین می‌شوند. برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت‌های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در صورت لزوم تجدیدنظر خواهند شد و هر پیشنهادی که برای اصلاح یا تکمیل این استانداردها ارائه شود، در هنگام تجدیدنظر در کمیسیون فنی مربوط، موردنظر قرار خواهد گرفت. بنابراین، باید همواره از آخرین تجدیدنظر استانداردهای ملی ایران استفاده کرد.

این استاندارد ملی بر مبنای پذیرش استاندارد بین‌المللی زیر به روش «معادل یکسان» تهیه و تدوین شده و شامل ترجمه تخصصی کامل متن آن به زبان فارسی می‌باشد و معادل یکسان استاندارد بین‌المللی مزبور است:

ISO 16574:2015, Determination of percentage of resolvable pearlite in high carbon steel wire rod

مقدمه

این روش آزمون، تخمینی از درصد پرلیت قابل تفکیک در مفتول به عنوان یک تابع از روش سردکردن پس از نوردگرم میله را در بزرگنمایی $\times 500$ ارائه می‌دهد. قابلیت کشش میله با ساختار پرکردن تحت تاثیر مقدار پرلیت قابل تفکیک می‌باشد. با افزایش درصد پرلیت قابل تفکیک، قابلیت کشش کاهش می‌یابد. جهت بررسی مقدار پرلیت قابل تفکیک که می‌تواند الزامات مفتول با مشخصات بهبود یافته مورد نظر برای کشش را برآورده نماید، روش‌هایی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

تعیین درصد پرلیت قابل تفکیک در مفتول فولادی پرکربن

۱ هدف و دامنه کاربرد

هدف از تدوین این استاندارد، تعیین پرلیت قابل تفکیک و مشخص کردن دو روش تعیین درصد پرلیت قابل تفکیک می باشد.

این روش ها برای مفتول ساخته شده از فولاد با سرد کردن کنترل شده با مقدار کربن بیشتر از ۰/۶۵٪ قابل کاربرد می باشند.

۲ مراجع الزامی

در مراجع زیر ضوابط وجود دارد که در متن این استاندارد به صورت الزامی به آنها ارجاع داده شده است. بدین ترتیب، آن ضوابط جزئی از این استاندارد محسوب می شوند.

در صورتی که به مرجعی با ذکر تاریخ انتشار ارجاع داده شده باشد، اصلاحیه ها و تجدیدنظرهای بعدی آن برای این استاندارد الزام آور نیست. در مورد مراجعی که بدون ذکر تاریخ انتشار به آنها ارجاع داده شده است، همواره آخرین تجدیدنظر و اصلاحیه های بعدی برای این استاندارد الزام آور است.

استفاده از مراجع زیر برای کاربرد این استاندارد الزامی است:

2-1 ISO 9042, Steels — Manual point counting method for statistically estimating the volume fraction of a constituent with a point grid

یادآوری - استاندارد ملی ایران شماره ۱۸۷۹۹ : سال ۱۳۹۲، فولادها - روش شمارش دستی نقاط برای تخمین آماری کسر حجمی جزء تشکیل دهنده توسط شبکه نقاط با استفاده از استاندارد ISO 9042:1988 تدوین شده است.

2-2 ISO 16120-1, Non-alloy steel wire rod for conversion to wire — Part 1: General requirements

یادآوری - استاندارد ملی ایران شماره ۱۴۲۸۱-۱ : سال ۱۳۹۱، مفتول های فولادی غیرآلیاژی برای تبدیل به سیم - قسمت ۱: الزامات عمومی با استفاده از استاندارد ISO 16120-1:2011 تدوین شده است.

۳ اصطلاحات و تعاریف

در این استاندارد، اصطلاحات و تعاریف ارائه شده در استانداردهای ISO 9042 و ISO 16120-1 به کار می رود.

۴ نمادها و کوتنهنوشتها

نمادها و شناسههای متناظر در جدول ۱ نشان داده شده‌اند.

جدول ۱- نمادها و شناسه‌ها

نماد	شناسه
O1	اولین مکان اندازه‌گیری
O2	دومین مکان اندازه‌گیری
O3	سومین مکان اندازه‌گیری
O4	چهارمین مکان اندازه‌گیری
oi	مکان اندازه‌گیری i ام، ۲، ۳ و ۴
Si1	درصد پرلیت قابل تفکیک در اولین میدان دید از مکان اندازه‌گیری Oi
Si2	درصد پرلیت قابل تفکیک در دومین میدان دید از مکان اندازه‌گیری Oi
Si3	درصد پرلیت قابل تفکیک در سومین میدان دید از مکان اندازه‌گیری Oi
-S	درصد میانگین پرلیت قابل تفکیک در مقطع مفتول

۵ اصول آزمون

۱-۵ این استاندارد قابلیت تفکیک پرلیت را که به صورت فریت و لایه‌های کاربیدآهن در بزرگنمایی $\times 500$ زیر میکروسکوپ نوری با روزنے عددی ۰/۸ یا بزرگتر قابل مشاهده است را تعریف می‌کند. منبع نور به طور معمول باید نور سفید اما از دیگر منابع نور نیز می‌توان استفاده نمود.

۲-۵ پرلیت قابل تفکیک توسط حک کاری شیمیایی مقطع صیقل کاری شده مفتول با استفاده از محلول حک کاری مناسب آشکار می‌شود. انتخاب محلول حک کاری باید مطابق بند ۳-۶ باشد.

۳-۵ این استاندارد دو روش اندازه‌گیری درصد پرلیت قابل تفکیک را مشخص می‌کند: روش شمارش دستی نقاط و روش پردازش تصویری خودکار.

۱-۳-۵ روش شمارش دستی نقاط: شبکه‌ای با نقاط منظم ردیف شده که می‌تواند یک شبکه آزمون پلاستیکی شفاف یا شبکه دوربین چشمی باشد، بر روی تصویر یا عکسی از تصویر که توسط میکروسکوپ نوری ایجاد شده است، قرار می‌گیرد. تعداد نقاط شبکه‌ای پرلیت، شمارش شده و بر تعداد کل نقاط شبکه تقسیم می‌شوند که معمولاً به صورت درصد برای آن زمینه عنوان می‌شود.

۲-۳-۵ روش پردازش تصویری خودکار: اجزاء با ریزساختار مختلف با تفاوت شدت در رنگ خاکستری از هم جدا می‌شوند، به عنوان مثال پرلیت‌های با ضخامت کمتر بین فریت و لایه‌های کاربیدآهن تیره‌تر از

پرلیت‌های با ضخامت بزرگتر می‌باشند. بنابراین، اندازه‌گیری مقدار اجزاء مختلف در هر زمینه‌ای را می‌توان توسط پردازشگر تصویر در نوع اجزاء نقاط متمایز شده عکس در تصویر به دست آورد.

۳-۵ در صورت بروز اختلاف، روش شمارش دستی نقاط باید روش مرجع باشد.

۶ انتخاب و آماده‌سازی نمونه‌ها

۱-۶ محل آزمون

اگر در سفارش، یا استاندارد محصول، تعداد آزمونه‌ها و نقاطی که باید مورد آزمون قرار گیرد مشخص نشده باشد، طبق نظر تولیدکننده عمل می‌شود. توصیه می‌شود که دو یا چند مقطع مورد ارزیابی قرار گیرد. باید اطمینان حاصل شود که آزمونه نماینده کل محصول باشد.

به غیر از موارد تصریح شده در استاندارد محصول یا مورد توافق با مشتری، سطح صیقل کاری شده آزمونه باید از مقطع نمونه باشد.

۲-۶ سنگزنانی و صیقل کاری

آزمونه‌ها بهتر است با استفاده از روشی مناسب^۱، ابتدا برش با دستگاهی که حداقل آسیب را به آزمونه وارد کند، مانت کردن با رزین خوب توسط پرس مانت گرم فشاری یا رزین‌های قالب‌گیری، سپس با یک توالی مناسب سنگزنانی و مراحل صیقل کاری، در انتهای با مواد ساینده حداقل $1\text{ }\mu\text{m}$ ، ایجاد یک سطح صاف با حداقل آسیب ناشی از آماده سازی آماده متالوگرافی شوند. پس از صیقل کاری، آزمونه باید به دقت با آب شسته، با الكل تمیز شده و در نهایت خشک شود.

۳-۶ حک کاری

دو محلول حک کاری زیر توصیه می‌شود:

الف- محلول حک کاری پیکرال، محلول ۴ g اسید پیکریک در ۱۰۰ ml اتانول؛

ب- محلول حک کاری نایتال، محلول ۲ ml اسید نیتریک ($\rho_{20} = 1,33 \text{ g/ml}$) در ۱۰۰ ml اتانول.

یادآوری- نایتال به جهت‌گیری حساس است و می‌تواند پرلیت را در تجمع‌های مختلف با قابلیت‌تفکیک متفاوت نشان دهد. پیکرال، پرلیت را به‌طور یکنواخت نشان می‌دهد و برای مفتول پرکردن بهتر از نایتال می‌باشد.

سطح صیقل داده شده در دمای محیط در محلول حک کاری برای حداقل ۱۰ s یا تا زمانی که سطح به صورت واضح حک کاری شده باشد، حک کاری می‌شود.

پس از حک کاری، آزمونه تحت یک جریان آب و لرم جهت توقف واکنش حک کاری و حذف محلول حک کاری از سطح شسته می‌شود. سپس، اتانول خارج شده بر روی سطح با آب شسته شده و آزمونه با استفاده از هوای فشرده تمیز یا جریان هوای گرم از دستگاهی شبیه به یک سشوار یا خشک کن دست خشک می‌شود.

اگر در طول خشک کردن، نشتی^۱ رخ دهد، ممکن است لازم باشد تمیز کردن آزمونه مانت شده در یک تمیزکننده فراصوتی انجام شود.

۷ ارزیابی درصد پرلیت قابل تفکیک

۱-۷ پارامترهای میکروسکوپ نوری

سطح حک کاری شده باید با یک میکروسکوپ نوری با استفاده از شرایط زیر مشاهده شود:

الف- بزرگنمایی: $\times 500$

ب- روزنه عددی: $8/0$ یا بالاتر؛

پ- منبع نور: سفید یا سایر منابع نوری.

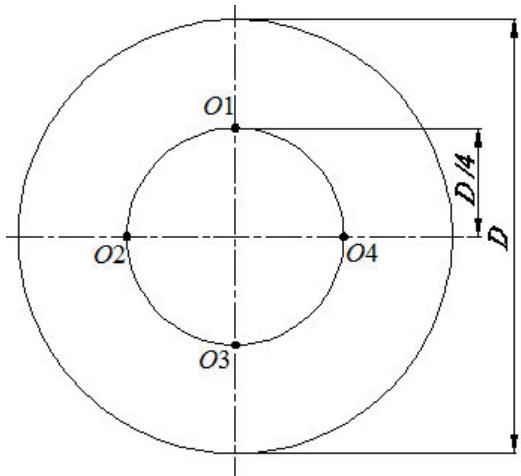
۲-۷ تعیین اندازه میدان دید

۱-۲-۷ تعیین مکان‌های اندازه‌گیری

مکان‌های اندازه‌گیری سطح مقطع مفتول به صورت زیر تعریف شده‌اند. چهار مکان اندازه‌گیری، که با $O1$, $O2$, $O3$ و $O4$ شناسه‌گذاری شده‌اند، با فاصله برابر بر روی دایره‌ای با شعاع ($D/4$) از مرکز مفتول قرار گرفته‌اند (نصف شعاع در شکل ۱ نشان داده شده است).

۲-۲-۷ تعیین اندازه میدان‌های دید

در هر مکان اندازه‌گیری Oi ($i=1,2,3,4$), سه میدان دید پیوسته برای اندازه‌گیری درصد پرلیت قابل تفکیک گرفته شده و با عنوان $Si1$, $Si2$, $Si3$ ثبت می‌شود.

شکل ۱- نمای شماتیک مکان‌های اندازه‌گیری

۳-۷ روش‌های اندازه‌گیری

۱-۳-۷ روش شمارش دستی نقاط

در هر مکان اندازه‌گیری O_i ($i=1,2,3,4$) (به شکل ۱ مراجعه شود)، حداقل سه میدان دید پیوسته برای اندازه‌گیری در صد پرلیت قابل تفکیک مطابق با استاندارد ISO 9042 گرفته شده و با عنوان Si3، Si2، Si1، S مقدار میانگین از مجموع ۱۲ بار ثبت می‌شود. در صد پرلیت قابل تفکیک در کل سطح مقطع مفتول، S ، مقدار میانگین از مجموع ۱۲ بار اندازه‌گیری جداگانه می‌باشد.

۲-۳-۷ روش پردازش تصویری خودکار

در هر مکان اندازه‌گیری O_i (به شکل ۱ مراجعه شود)، حداقل سه میدان دید پیوسته گرفته می‌شود. تصاویر ریزساختار متالوگرافی باید به‌وضوح در پردازشگر تصویری نشان داده شود. به‌منظور پوشش تمام فازهای مورد نظر برای اندازه‌گیری، روشنایی باید تنظیم شود. اندازه‌گیری‌ها در هر میدان دید منتخب، انجام می‌گردد. Si1، Si2 و Si3 به ترتیب از سه میدان دید اولیه به‌دست می‌آیند. در صد پرلیت قابل تفکیک در کل سطح مقطع مفتول، S ، مقدار میانگین از مجموع ۱۲ بار اندازه‌گیری جداگانه می‌باشد.

۴-۷ گزارش نتایج

به جز در موارد مورد توافق طرفین، گزارش باید حداقل شامل اطلاعات زیر باشد:

الف- رده فولاد مورد بررسی، شماره ذوب، قطر میله، تعداد و مکان‌های آزمون؛

ب- بزرگنمایی، روزنہ عددی، نوع نور و محلول حک‌کاری مورد استفاده؛

ج- روش اندازه‌گیری؛

د- نتیجه آزمون (میانگین در صد پرلیت قابل تفکیک آزمون شده و انحراف استاندارد).

كتاب نامه

- [1] GB 13298, Metal-Inspection method of microstructure
- [2] ASTM E3, Standard guide for preparation of metallographic specimens
- [3] ASTM E407, Standard practice for microetching metals and alloys
- [4] Vander Voort G.F. etc., Measurement of interlamellar spacing of pearlite. Metallography.1984, **17** pp. 1-17